

Yaşamın Amacı yada Dharma

Geliştirdiği başarılı hipnoz teknikleri sayesinde Fransa’da ününe ün katan karizmatik Dr. Debeix’in yirmi yaşında geçirdiği kaza sonucu felç olduğunu ve kendisine hipnoz uygulayarak tekrar yürüyebildiğini okuduğumda, “İşte Dharma” demekten kendimi alamadım...

“Yaşamın amacı” anlamını taşıyan “Dharma”, dünyaya gelen her ruhun kutsal bütün dâhilinde gerçekleştirmeyi arzuladığı bir ideale sahip olduğunu vurgulayan Sanskrit dilinde bir kelimedir.

Bazen bulmak için uğrunda uzun senelerin feda edildiği, derin acıların çekildiği, ağır hastalıkların yaşanıldığı, insanoğlunun ‘varlık nedeni’ olan bu ‘amaç’, evrensel yasaların en önemlilerinden biri. Yeryüzünde yaşayan altı küsur milyar insanın her birinin kendine özgü bir yeteneği olduğunu ve bu yeteneği ortaya çıkaran özel koşulların bir araya gelmesiyle, insanlık uğruna üstlenilmesi gereken “misyonun” zarureti içeriyor Dharma.

Hepimizin okulda öğrendikten sonra unuttuğu Homeros’un Odise destanının kahramanı Odiseus’un öyküsü, söz konusu ‘koşulların’ meydana gelmesiyle insanlığa nasıl yardım edileceğini gösteren mecazi anlamlarla dolu güzel bir öyküdür...

Truva savaşı bitince, bir an önce ülkesine dönebilmek üzere yola çıkan Odiseus, deniz tanrısı Neptün’ün çocuklarından tek gözlü Kiklop’u kör eder. Hiddetle köpüren Neptün, tüm haşmetliyle Odiseus’i yolundan alıkoymak için şiddetli rüzgârlar estirir ve baş döndürücü maceralar yaşatır.

Derdine çare arayan Odiseus, yeraltı dünyasının kör kâhini Tiresias’a danışır. Yaşlı kâhin Odiseus’e denizin simgesi olan küreği alarak, karanın içlerine doğru yürümesini, denizi hiç görmemiş insanların oturduğu bir köyü bulduğunda, oraya kendisine zulmeden tanrı için bir tapınak inşa etmesini söyler.

Elde kürek, başlar Odiseus yürümeye... ta ki küreğin bir yel değirmeninin parçası olup olmadığını soran bir adama rastlayana kadar. Doğru yeri bulduğunu anlayan Odiseus, kendisine zulmeden tanrıya tapınak inşa eder. O günden sonra müttefiki haline gelen Neptün, tatlı ve yumuşak rüzgârlar estirmeye başlar.

Odiseus tekrar yelken açar, memleketine dönerek krallığını geri alır...

Her bireyin kendisine eziyet eden bir tanrısı vardır mutlaka. Zorlanmadığı takdirde keşfedilemeyecek derslerin, engeller sayesinde ortaya çıkabilecek yeteneklerin sentezidir bu tanrı...

Öyleyse, nedir karanın en ücra köşelerine kadar taşımak külfetini yüklendiğimiz “kürek”...

Kendimize bile bazen itiraf etmeye korktuğumuz hayallerimizi nasıl taşıyabiliriz bu hayallere gerçekten ihtiyacı olanlara?...

Yaşamın ana amacının ne olduğunu bulmayı, ona hizmet gerekliliğinin hayati derecede önemli olduğunu yansıtır Dharma... Ruhun fısıltılarını dinlemeyerek, sezgi ve ilhamlarını kulak ardı eden, yaratıcılığını susturan her insan fiziksel anlamda çürümeye başlar... Çünkü, bir fizik yasası olarak, tabiattaki misyonunu yerine getirmeyen tüm organizmalar, kendilerini imha ederler.

Simyada kullanılan bir özdeyiş vardır: “Çözülme, önemli yapıtların sırrıdır”.

Hayatın tek sabit parçası olan ‘değişikliğe’ karşı koymadan hareket ederek, ufuklarını sürekli genişleterek, misyonlarının içinde ‘çözülen’ bireyler başkalarına olduğu kadar kendilerine de armağandırılar...

